

ВІДГУК

офіційного опонента – кандидата юридичних наук, старшого дослідника
Червінчука Андрія Васильовича на дисертацію
Яцишина Володимира Миколайовича на тему: «Адміністративно-
правовий статус поліції у справах про адміністративні правопорушення
у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху», подану на здобуття
наукового ступеня доктора філософії в галузі знань 08 «Право» за
спеціальністю 081 «Право»

Відгук підготовлено на підставі вивчення рукопису дисертації та наукових праць Яцишина Володимира Миколайовича, опублікованих за темою дисертації.

Актуальність теми дисертації. Невід'ємною частиною економіки будь-якої країни є її транспортний потенціал. Попри ті переваги, що суспільство отримало від використання транспортних засобів, всезростаючою проблемою залишається небезпека, яку вони несуть життю та здоров'ю громадян. У прагненнях розробити та здійснити практичні заходи щодо зменшення кількості постраждалих та травмованих внаслідок ДТП міжнародне співтовариство, лідери багатьох держав приділяють значну увагу галузі безпеки дорожнього руху. В умовах введення воєнного стану безпека дорожнього руху залишається ключовим елементом розвитку Українського суспільства.

За офіційними даними, протягом періоду з 01 січня 2023 р. до 31 липня 2023 р., у ДТП постраждало 12609 осіб, з поміж яких загиблими є 1610 осіб, травмовано – 158383 осіб. Порівняно із офіційними показниками за аналогічний період 2022 року спостерігається негативна динаміка зростання рівня травматизму українських громадян у ДТП. Зокрема, у період з 01 січня 2022 р. до 31 липня 2022 р. загальна кількість постраждалих становила 8924 особи. У поточному році ці показники збільшилися на 41%. Чисельність загиблих у період з 01 січня 2022 р. до 31 липня 2022 р. встановлена як 1369 осіб, що на 18% менше ніж у період з 01 січня 2023 р. до 31 липня 2023 р. Показники травматизму у порівнювані періоди є меншими на 42 % у 2022 році і становлять 11147 осіб. За таких умов очевидним є, що Стратегія підвищення рівня безпеки дорожнього руху в Україні на період до 2024 року, схвалена розпорядженням КМУ від 21 жовтня 2020 р. №1360-р, не забезпечує отримання очікуваних результатів, зокрема, зменшення на 50% кількості загиблих і тяжко травмованих осіб внаслідок ДТП до 2030 року, порівняно із статистичними показниками 2019 року, наближення національних показників безпеки дорожнього руху до середньоєвропейського рівня, зокрема щодо соціального ризику (кількість загиблих внаслідок ДТП на 100 тис. населення), – зниження показника з восьми осіб (у 2019) до чотирьох осіб (у 2030 році).

Основними причинами скоєння ДТП із загиблими та/ або травмованими особами на території України, за результатами статистичної звітності органів

(підрозділів) НПУ, є порушення правил маневрування (22%), перевищення безпечної швидкості (34%), недотримання дистанції (8%), порушення правил проїзду перехрестя (8%), керування транспортним засобом у нетверезому стані (3,23%), виїзд на смугу зустрічного транспорту (1,35%), порушення правил проїзду пішохідних переходів (6%). Потрапляння України до переліку країн-лідерів серед європейських держав за питомими показниками аварійності та наслідками ДТП обумовлено недосконалістю правового механізму та нормативно-правового регулювання у сфері безпеки дорожнього руху, відсутністю чіткого розмежування повноважень центральних органів виконавчої влади щодо здійснення державного контролю у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, неудоконаленою та неефективною системою ведення справ за фактами порушення ПДР, недостатньою ефективністю функціонування системи фіксації адміністративних правопорушень у сфері безпеки дорожнього руху в автоматичному режимі.

Актуальність теми дисертації, її теоретична й практична цінність простежується через зв'язок змісту роботи з **науковими програмами, планами та темами**. Дисертацію виконано до Цілей сталого розвитку України на період до 2030 року, затверджених Указом Президента України від 30 вересня 2019 р. № 722/2019; Стратегії підвищення рівня безпеки дорожнього руху в Україні на період до 2024 року, схваленої Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 21 жовтня 2020 р. № 1360 р.; Національної стратегії у сфері прав людини, затвердженої Указом Президента України від 24 березня 2021 р. № 119/2021; Національної стратегії із створення безбар'єрного простору в Україні на період до 2030 року, схваленої Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 14 квітня 2021 р. № 366-р.; Комплексного стратегічного плану реформування органів правопорядку як частини сектору безпеки і оборони України на 2023-2027 роки, схваленого Указом Президента України від 11 травня 2023 р. № 237/2023; Основних наукових напрямів та найважливіших проблем фундаментальних досліджень у галузі природничих, технічних, суспільних і гуманітарних наук на 2019-2023 рр., затверджених Постановою президії Національної академії наук України від 30 січня 2019 р. № 30; Тематики наукових досліджень і науково-технічних (експериментальних) розробок на 2020-2024 роки, затвердженої наказом МВС України від 11 червня 2020 р. № 454. Тему дисертації затверджено рішенням Вченої ради Національної академії внутрішніх справ від 12 листопада 2020 р. (протокол № 22). Отже, зазначена наукова робота є складовою теоретико-прикладних розробок проблематики адміністративно-правового статусу поліції у справах про адміністративні правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху.

Ступінь обґрунтованості наукових положень, висновків, рекомендацій, що сформульовані у дисертації визначається тим, що запропонована робота В.М. Яцишина, характеризується системним підходом до предмета дослідження. Структурно дисертація складається з переліку умовних позначень, вступу, трьох розділів, які містять вісім підрозділів,

висновків, списку використаних джерел та додатків. Загалом запропонована автором структура дисертаційного дослідження дала змогу здійснити всебічне вивчення проблем адміністративно-правового статусу поліції у справах про адміністративні правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, виявити недоліки та прогалини й обґрунтувати авторські пропозиції щодо удосконалення чинного законодавства у цій сфері.

Високий ступінь вірогідності і наукової обґрунтованості результатів виконаного дослідження забезпечено також використанням загальнонаукових та спеціально-наукових методів пізнання. Для теоретичного і практичного вивчення адміністративно-правового статусу поліції у справах про адміністративні правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху використовувались загальнонаукові методи дослідження, зокрема, діалектико-матеріалістичний, аналізу, синтезу, дедукції, індукції; функціональний, системно-структурний, історико-правовий, порівняльно-правовий, герменевтичний, формально-догматичний, соціологічного дослідження та статистичний.

Обґрунтованість положень, сформульованих у дисертації, а також цінність творчого пошуку дисертанта полягає в тому, що дослідження виконано на основі аналізу наукових праць фахівців у галузі загальної теорії держави і права, адміністративного права та процесу, теорії управління та інших галузей права. Саме це й дозволило автору охарактеризувати категорію забезпечення безпеки дорожнього руху як об'єкта адміністративно-правового дослідження; з'ясувати місце органів Національної поліції України як суб'єкта забезпечення безпеки дорожнього руху; виокремити елементи адміністративно-правового статусу поліції у справах про адміністративні правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху; розглянути особливості документування адміністративних правопорушень поліцейськими у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху; визначити специфіку оформлення поліцейськими матеріалів про адміністративні правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксовані в автоматичному режимі; окреслити підвідомчість органам поліції справ про адміністративні правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху; вивчити зарубіжний досвід діяльності органів поліції у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху та можливості його використання в Україні; визначити перспективи вдосконалення національного законодавства, що регламентує діяльність поліції у справах про адміністративні правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху.

Достовірність і новизна наукових положень, висновків і рекомендацій не викликає сумнівів. У дисертації чітко сформульовані мета та завдання дослідження, їх постановка та послідовність дозволяють розкрити основний зміст теми. Результати проведеної наукової роботи мають достовірний характер і наукову новизну.

Дисертація В.М. Яцишина є одним із перших в Україні комплексних

монографічних досліджень, у якому визначено адміністративно-правовий статус поліції у справах про адміністративні правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху. У результаті проведеного дослідження сформульовано низку положень, висновків та пропозицій, які вирізняються науковою новизною, мають теоретичне і практичне значення. Найважливішими з них є такі: диференційовано та запропоновано визначення термінів «безпека дорожнього руху» та «забезпечення безпеки дорожнього руху». Безпека дорожнього руху – це стан суспільних відносин, що виникають між учасниками дорожнього руху, уповноваженими суб'єктами, що реалізують державну політику за визначеним напрямом або виконують завдання, пов'язані із забезпеченням прав кожного учасника взаємодії. Забезпечення безпеки дорожнього руху – це діяльність правоохоронних органів, інших державних органів, органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб та громадськості, які здійснюють узгоджені заходи щодо реалізації державної політики у сфері дорожнього руху і захисту національних інтересів від впливу реальних та потенційних загроз; систематизовано підходи до дослідження забезпечення безпеки дорожнього руху, правового статусу поліції, що існують в адміністративно-правовій науці; окреслено відмінності, що їх має від традиційного документообігу механізм оформлення матеріалів у справах про адміністративні правопорушення; зафіксовані в автоматичному режимі.

На стор. 33 автор приходять до висновку, що формулювання понять безпека дорожнього руху та забезпечення дорожнього руху у науковій літературі здійснюється через аналіз нормативно-правової бази та встановлення диференціальних зв'язків із сполученням «дорожній рух». Попри різноманітні тлумачення, що пропонують дослідники, безпеку дорожнього руху вони ототожнюють із станом (ситуацією) на транспортному просторі, коли загрози людському життю зведені до мінімальних або є відсутніми (досягти останнього, на думку переважної більшості авторів, на сьогоднішній день є важким завданням). Забезпечення безпеки дорожнього руху розглядається як процес взаємодії, діяльність його учасників, уповноважених суб'єктів, органів виконавчої влади, метою якого є організація безпекового простору на дорогах.

На стор. 35-36 автор визначає, що забезпечення безпеки дорожнього руху – це діяльність правоохоронних органів, інших державних органів, органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб та громадськості, які здійснюють узгоджені заходи щодо реалізації державної політики у сфері дорожнього руху і захисту національних інтересів від впливу реальних та потенційних загроз. Так само, як і безпека дорожнього руху, її забезпечення має багатоаспектний, динамічний характер, тому потребує формування евристичної стратегії у вивченні.

Слушною є думка автора щодо особливого адміністративно-правового статусу органів НПУ у забезпечення безпеки дорожнього руху. Якщо підрозділи патрульно-постової служби міліції виконували завдання за

напрямом у суміжній діяльності із нарядами дорожньо-патрульної служби ДАІ МВС, то до компетенції патрульної служби МВС вже віднесено більш широкі повноваження, що згодом знайшли свої відображення в адміністративно-юрисдикційній діяльності органів НПУ. Наглядові функції правоохоронців у сфері дорожнього руху та його безпеки поступово замінилися на контрольні, а межі розгляду справ про адміністративні правопорушення доповнилися новим переліком (стор. 62).

На стор. 79 автор визначив, що елементи адміністративно-правового статусу НПУ у справах про адміністративні правопорушення умовно можна представити трьома блоками, а саме: цільовим, структурно-організаційним та компетенційним. До цільового блоку входять заходи із забезпечення публічного порядку та безпеки, безпеки осіб, захисту їх прав, свобод та законних інтересів, створення стану захищеності життєво-важливих інтересів суспільства, сконцентрованих у матеріальних та духовних цінностях, нормальних умовах життєдіяльності людини, діяльності підприємств, установ, організацій, запобігання і протидії кримінальним та адміністративним правопорушенням. Структурно-організаційний блок охоплює форми та способи організації діяльності уповноважених суб'єктів, контроль і нагляд за дотриманням прав людини в адміністративному провадженні та перебігом усіх його стадій. Зміст компетенційного блоку визначається переліком повноважень, прав, обов'язків, якими наділені уповноважені суб'єкти при документуванні, оформленні, розгляді справ про адміністративні правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху та які відображено у положеннях нормативного законодавства та підзаконних актах.

На стор. 91 автор стверджує, що незалежно від того, як здійснюється документування адміністративних правопорушень у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху (в неавтоматичному чи автоматичному режимі), за результатами збирання, закріплення, систематизації, перевірки і оцінки фактичних даних поліцейським у разі, якщо справа про адміністративне правопорушення не належить до компетенції розгляду та вирішення органів НПУ, оформлюється протокол про адміністративне правопорушення. У разі, якщо підвідомчість розгляду справи закріплена за органами НПУ, матеріали документування відобразатимуться у рішенні уповноваженої особи або у передбачених законом випадках можуть долучатися до матеріалів кримінального провадження.

На стор. 110 автор стверджує, що оформлення поліцейськими матеріалів про адміністративні правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху в автоматичному режимі передбачає обов'язкове застосування технічних пристроїв, технічних засобів, спеціалізованого програмного забезпечення. Попри те, що документування у такий спосіб унеможливорює втручання уповноваженої посадової особи НПУ у процес запису, без його переривання, вимірювання здійснюється сертифікованими пристроями, у Єдиному реєстрі судових рішень наявні справи

адміністративного оскарження, винесених поліцейськими постанов, у яких позовні вимоги ставлять під сумнів механізм збирання доказової інформації.

На стор. 114 автор наголошує, що ефективність застосування технічних пристроїв, технічних засобів, спеціалізованого програмного забезпечення, що працює в автоматичному режимі, дозволяє документувати поліцейським адміністративні правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху та виконувати повноваження органів НПУ в частині, що стосується складання протоколів про адміністративні правопорушення, розгляду справ та винесення постанов про накладення адміністративного стягнення. У такому контексті доречно диференціювати механізми спрощеного провадження, що здійснюється поліцейськими та нормативно є врегульованим.

На стор. 122 автор визначає, що особливості оформлення поліцейськими матеріалів про адміністративні правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксовані в автоматичному режимі, залежать від трьох чинників, а саме: місця розгляду справи про адміністративне правопорушення, категорії суб'єкта, який притягається до адміністративної відповідальності, та приводу, що визначає форму провадження, у якому здійснюватиметься розгляд та вирішення справи поліцейським.

На стор. 138 автор приходить до висновку, що провадження у справах про адміністративне правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху являють собою сукупність стадій та дій уповноважених суб'єктів. Їх специфіка визначається за режимом фіксації, що може відбуватися не в автоматичному та в автоматичному режимах, і відповідно впливає на специфіку застосування заходів адміністративної відповідальності поліцейськими, що здійснюється за однією із двох процедур, а саме: загальною або спрощеною.

На стор. 144 автор стверджує, що підвідомчість справ про адміністративні правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху є визначальним показником для адміністративно-правового статусу поліцейського. Її основними ознаками виступають особливості компетенції уповноважених суб'єктів, зміст, характеристика суспільних відносин, що є предметом посягань внаслідок вчинення адміністративного правопорушення, територіальні ознаки, пов'язані із місцем вчинення проступку або його виявлення, суб'єктний склад адміністративного делікту, вид адміністративного стягнення, яке накладається за вчинення певного адміністративного правопорушення; складність справи про адміністративне правопорушення, режим фіксації, що застосувався при його документуванні та у збиранні доказової інформації.

На стор. 190-191 автор визначає, що основними нормами національного законодавства, що регламентують діяльність поліції у справах про адміністративні правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху і потребують вдосконалення, є частини перша, друга ст. 141 КУпАП «Відповідальність власників (співвласників) транспортних засобів», частина

перша ст. 222 КУпАП «Органи Національної поліції», абзац перший п. 1 частини першої ст. 255 КУпАП «Особи, які мають право складати протоколи про адміністративні правопорушення», частина перша ст. 268 КУпАП («Права особи, яка притягається до адміністративної відповідальності»), частини третя – десята ст. 279-1 КУпАП «Розгляд справ про адміністративне правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксовані в автоматичному режимі, та про порушення правил зупинки, стоянки, паркування транспортних засобів, зафіксоване в режимі фотозйомки (відеозапису)», ст. 279-3 КУпАП «Звільнення відповідальної особи, зазначеної у частині першій статті 14-2 цього Кодексу, особи, яка ввезла транспортний засіб на територію України, від адміністративної відповідальності за правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксоване в автоматичному режимі, або за порушення правил зупинки, стоянки, паркування транспортних засобів, зафіксоване в режимі фотозйомки (відеозапису)», частина перша ст. 300-1 КУпАП «Порядок виконання постанови про накладення адміністративного стягнення у вигляді штрафу за правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксоване в автоматичному режимі, або про порушення правил зупинки, стоянки, паркування транспортних засобів, зафіксоване в режимі фотозйомки (відеозапису)», Інструкція з оформлення поліцейськими матеріалів про адміністративні правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксовані не в автоматичному режимі, затверджена наказом МВС від 07.11.2015 №1395, Інструкція з оформлення матеріалів про адміністративні правопорушення в органах Національної поліції, затверджена наказом МВС від 06.11.2015 №1376, Положення про Реєстр адміністративних правопорушень у сфері безпеки дорожнього руху, затверджене наказом МВС України від 10 травня 2019 р. № 359, Інструкції з оформлення поліцейськими матеріалів про адміністративні правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксовані в автоматичному режимі, затверджена наказом МВС від 13 січня 2020 р. №13.

Повнота викладу матеріалів дисертації в опублікованих працях дисертанта та їхня апробація.

Основні здобутки дисертації В.М. Яцишина відображено у чотирьох статтях у наукових виданнях, включених до переліку наукових фахових видань України; тезах доповідей на трьох міжнародних науково-практичних конференціях.

Основні положення, висновки та пропозиції, сформульовані під час дослідження, оприлюднено на міжнародних науково-практичних конференціях «Виклики сучасності та наукові підходи до їх вирішення» (м. Київ, 12–13 серпня 2020 р.); «Перспективні напрямки розвитку юридичної науки у 21-му сторіччі» (м. Київ, 14–15 червня 2022 р.); «Науково-практичні засади розвитку наукової думки на сучасному етапі державотворення» (м. Київ, 22–23 вересня 2021 р.).

Практичне значення одержаних результатів. Викладені в дисертації

теоретичні положення, висновки, пропозиції та рекомендації мають прикладний характер і використовуються в: освітньому процесі – під час проведення усіх видів занять зі здобувачами вищої освіти при вивченні навчальних дисциплін «Поліцейська діяльність», «Актуальні проблеми захисту та дотримання прав людини в правоохоронній діяльності», «Актуальні проблеми поліцейської діяльності», «Забезпечення прав людини в правоохоронній діяльності», «Забезпечення прав людини в діяльності поліції»; науково-дослідній діяльності – для подальшого дослідження адміністративно-правового статусу поліції у справах про адміністративні правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, а також під час підготовки підручника «Поліцейське право» та навчального посібника «Поліцейська діяльність»; законотворчій роботі – під час підготовки пропозицій щодо внесення змін і доповнень до Кодексу України про адміністративні правопорушення, Інструкції з оформлення поліцейськими матеріалів про адміністративні правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксовані не в автоматичному режимі, затверджена наказом МВС від 07.11.2015 №1395, Інструкції з оформлення матеріалів про адміністративні правопорушення в органах Національної поліції, затверджена наказом МВС від 06.11.2015 №1376, Положення про Реєстр адміністративних правопорушень у сфері безпеки дорожнього руху, затверджене наказом МВС України від 10 травня 2019 р. № 359, Інструкції з оформлення поліцейськими матеріалів про адміністративні правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксовані в автоматичному режимі, затверджена наказом МВС від 13 січня 2020 р. №13; практичній діяльності – під час удосконалення адміністративно-правового статусу поліції у справах про адміністративні правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху.

Зміст дисертації та її завершеність. У цілому науковий рівень рецензованої роботи дозволяє надати позитивну оцінку змісту дисертації, визнати її завершеною науковою працею, в якій автору вдалося досягти поставленої мети – визначити адміністративно-правовий статус поліції у справах про адміністративні правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, а також виробити пропозиції щодо вдосконалення адміністративного законодавства України.

Актуальність теми дослідження, належний теоретичний рівень наукової праці, а також практична спрямованість дисертації забезпечують її суттєву цінність для науки адміністративного права.

Оформлення дисертації. Дисертація оформлена згідно з існуючими нормативними вимогами і стандартами з дотриманням системного викладення матеріалу. Текст дисертації позбавлений граматичних і орфографічних помилок, а також технічних недоліків.

Основні положення, висновки, пропозиції та рекомендації дисертації в цілому характеризуються послідовністю, аргументованістю і завершеністю.

Поряд із загальною позитивною оцінкою дисертації В.М. Яцишина, слід

відзначити, що дослідження містить деякі спірні положення, які потребують додаткової аргументації й мають бути обговорені під час публічного захисту та враховані автором у його подальших наукових дослідженнях. Зокрема:

1. У результаті проведеного дослідження автор сформулював низку нових положень і висновків, зокрема, удосконалив поняттєво-категоріальний апарат, що стосується адміністративно-правового статусу поліцейського, проте в науковій новизні одержаних результатів вказане положення виклав у вигляді анотації, що не надає можливості повною мірою його розкрити (стор. 21).

2. На стор. 30-31 автор зазначає, що термінологічне застосування словосполучень «безпека дорожнього руху» та «забезпечення безпеки дорожнього руху» у нормативно-правовій базі не має усталеного характеру. Під час публічного захисту потребує додаткового обґрунтування розмежування термінів «безпека дорожнього руху» та «забезпечення безпеки дорожнього руху», які використовуються в Законі України «Про Національну поліцію».

3. На стор. 80 автор приходить до висновку, що контрольно-наглядові повноваження Національної поліції України у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху поширюються на дотримання учасниками дорожнього руху правил експлуатації транспортних засобів на вулично-дорожній мережі та паркування на майданчиках для паркування. Для теорії і практики публічного управління важливе значення має розмежування змісту контролю і нагляду як способів забезпечення законності. В межах дослідження автор уникнув ґрунтового аналізу термінів контроль і нагляд.

4. Викладені в дисертації теоретичні положення, висновки, пропозиції та рекомендації мають прикладний характер і використовуються в законотворчій роботі під час підготовки пропозицій щодо внесення змін і доповнень до Кодексу України про адміністративні правопорушення, Інструкції з оформлення поліцейськими матеріалів про адміністративні правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксовані не в автоматичному режимі, затверджена наказом МВС від 07.11.2015 №1395, Інструкції з оформлення матеріалів про адміністративні правопорушення в органах Національної поліції, затверджена наказом МВС від 06.11.2015 №1376, Положення про Реєстр адміністративних правопорушень у сфері безпеки дорожнього руху, затверджене наказом МВС України від 10 травня 2019 р. № 359, Інструкції з оформлення поліцейськими матеріалів про адміністративні правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксовані в автоматичному режимі, затверджена наказом МВС від 13 січня 2020 р. №13, проте у дисертації відсутні проекти вказаних нормативно-правових актів (стор. 169-191).

Разом з цим, висловлені зауваження не знижують загальний високий рівень проведеного дисертантом дослідження, а лише свідчать про складність наукового завдання, що вирішується здобувачем.

Висновок щодо дисертації на здобуття наукового ступеня наукового ступеня доктора філософії в галузі знань 08 «Право» за спеціальністю 081 «Право». Висновки і пропозиції, що містяться у дисертації, їх наукове значення вносять значний вклад у розвиток адміністративного права і є серйозною науковою базою для подальшої розробки проблематики адміністративно-правового статусу поліції у справах про адміністративні правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху.

Виходячи з викладеного, можна стверджувати, що дисертація Яцишина Володимира Миколайовича на тему «Адміністративно-правовий статус поліції у справах про адміністративні правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху» є завершеною працею, в якій отримано нові науково обґрунтовані результати, що вирішують конкретну наукову задачу, яка має суттєве значення для науки адміністративного права. Дисертація відповідає спеціальності 081 Право, вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у вищих навчальних закладах (наукових установах), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23.03.2016 № 261, Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12.01.2022 № 44, Вимогам до оформлення дисертацій, затвердженим наказом МОН України від 12.01.2017 № 40, а її автор з урахуванням результатів публічного захисту заслуговує на присудження ступеня доктора філософії (спеціальність 081 Право).

Офіційний опонент:

**завідувач науково-дослідної лабораторії
з проблемних питань правоохоронної
діяльності Криворізького навчально-наукового
інституту Донецького державного університету
внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук,
старший дослідник**

Андрій ЧЕРВІНЧУК

Підпис завідувача науково-дослідної лабораторії з проблемних питань правоохоронної діяльності КННІ ДонДУВС Андрія Червінчука засвідчую:

**Старший діловод групи
документування службової діяльності
КННІ ДонДУВС**

Катерина ГОЛЯК